

I decessi per cause mediche raggiungeranno il 100% in tutto il mondo nel 2026

FR frontnieuws.com/dood-door-arts-wordt-wereldwijd-in-2026

16 december 2025

Credito fotografico: <https://depositphotos.com/nl>

Il 2026 è l'anno in cui il massacro di disabili, poveri, deboli, anziani, disoccupati e indesiderati, sancito dallo Stato, diventa globale.

Lo chiamano suicidio assistito, ed è già disponibile in alcuni paesi (in particolare Canada e Paesi Bassi), ma si sta diffondendo rapidamente e, come ogni altra cosa negativa che accada, è globale. Resistere a questo nuovo movimento sinistro, spregevole e malvagio è una delle sfide più difficili che dovremo affrontare nel 2026, scrive [il Dott. Coleman](#).

In Gran Bretagna, i sostenitori dell'eutanasia hanno spinto per mesi per una nuova legge che legalizzerebbe l'omicidio di massa di deboli e innocenti. Sembra che i cattivi siano altrettanto disperati nel voler far approvare una legge sulla "morte assistita" come temevo. Il disegno di legge, senza dubbio uno dei più mal redatti, fuorvianti e pericolosi mai presentati al Parlamento britannico, è stato approvato di misura da un gruppo di parlamentari ignoranti – la maggior parte dei quali non aveva idea di cosa stesse votando – ed è ora alla Camera dei Lord, dove il tempo dedicato al disegno di legge sembra aumentare esponenzialmente per garantirne l'approvazione.

E se il disegno di legge viene bloccato da qualche parte, sospetto che ci sarà un'altra votazione, e un'altra votazione, proprio come agli elettori che scelgono la risposta "sbagliata" alle urne viene ora chiesto di riprovare finché non indovino (soprattutto se il voto ha in qualche modo ripercussioni sull'Unione Europea).

I fautori di questa pericolosa legislazione, che consente ai medici di uccidere i pazienti convinti che la morte sia l'unica via d'uscita, diranno che offriranno l'eutanasia solo a un piccolo numero di pazienti che soffrono terribilmente e desiderano disperatamente morire.

E alcuni attivisti ingenui e ignoranti potrebbero pensare che ciò accadrà.

Ma in ogni Paese in cui il suicidio assistito è stato legalizzato, le regelsu chi può essere ucciso sono cambiate rapidamente, ampliando i parametri e abbandonando le restrizioni originali.

Ciò che inizia come un servizio apparentemente ben intenzionato per un piccolo numero di persone si trasforma rapidamente in niente meno che l'omicidio di massa di persone considerate dai cospiratori e dai loro schiavi un peso inutile per la società.

Kijk naar Canada – nu een van 's werelds toonaangevende centra voor moord door artsen.

Toen de Canadezen in 2016 voor het eerst door een arts begeleide zelfdoding legaliseerden, waren er allerlei beperkingen aan wie in aanmerking kwam voor het programma voor 'door een arts begeleide zelfdoding'.

Ze schaften de beperkingen, die als hinderlijk werden beschouwd, snel af en vandaag de dag is meer dan één op de twintig sterfgevallen in Canada een door een arts begeleide zelfdoding. In sommige delen van Canada ligt het aantal officieel geregistreerde sterfgevallen als 'door een arts begeleide zelfdoding' rond de 8%.

In 2024 werden 16.499 mensen opzettelijk door artsen gedood, hoewel het werkelijke aantal veel hoger ligt, omdat de officiële Canadese statistieken en sommige provincies het opzettelijk doden van patiënten door artsen niet als doodsoorzaak registreren, maar in plaats daarvan de onderliggende aandoening vermelden die als excuus voor de moord werd gebruikt. Dood door Canada is nu al een van (zo niet de) grootste doodsoorzaak in Canada. Het is zeker de grootste doodsoorzaak onder degenen die door de samenzweerders zo luchtig worden afgedaan als de 'nutteloze eters'.

Je kunt dus vermoedelijk sterven door armoede of werkloosheid.

Dit is natuurlijk het omgekeerde van de truc die ze gebruikten om het aantal mensen dat aan covid stierf op te krikken. Iedereen die positief testte op PCR (algemeen beschouwd als de meest willekeurige en volstrekt nutteloze medische test in de geschiedenis) werd geregistreerd als gestorven aan covid, zelfs als ze door een bus waren aangereden of door een gek doodgeslagen. In Canada werd, om de totalen laag te houden (en vergeet niet dat in 2024 het officiële aantal sterfgevallen door artsen nog steeds 16.499 bedroeg), iedereen geregistreerd als overleden aan astma of kiespijn, zelfs als men stierf terwijl een arts een spuit vol gif in een ader injecteerde.

Het Canadese programma voor dood door arts begon in 2016 en de wetgeving vereiste dat de dood redelijkerwijs te voorzien was. (Dat krijg je als er advocaten bij betrokken zijn. Is de dood van iedereen niet redelijkerwijs te voorzien? We gaan uiteindelijk allemaal dood. Zelfs de samenzweerders.) In 2025 waren er 60.301 officiële sterfgevallen door arts, maar het werkelijke aantal ligt veel hoger.

In 2021, slechts vijf jaar na de start van euthanasie, begonnen Canadezen mensen te doden die geen redelijkerwijs te verwachten dood hadden, maar wel wat zij een ernstige en ongeneeslijke medische aandoening noemden. De advocaten raakten erbij betrokken en euthanasie werd beschikbaar voor iedereen met een ernstige ziekte of een ongeneeslijke aandoening.

In Canada wordt u dus gedood als u diabetes of een hartaandoening heeft of gehandicapt bent. Of als u het gevoel heeft dat u uw onafhankelijkheid bent kwijtgeraakt. Vooral arme of eenzame mensen lopen het risico te worden gedood. Canadezen worden door artsen gedwongen om te kiezen voor het beëindigen van hun leven. Veel van de mensen die in Canada worden gedood, zijn jong en in goede gezondheid. Eén patiënt kreeg toestemming voor 'dood door arts' vanwege gehoorverlies.

Christine Gauthier, een voormalig lid van het Canadese leger die in 1989 bij een trainingsongeval haar rug had verwond en die voor Canada deelnam aan de Paralympische Spelen van 2016 in Rio de Janeiro, had een rolstoelhelling nodig in haar huis. Ze probeerde al vijf jaar om die helling te krijgen. De maatschappelijk werker die haar te woord stond, bood haar medisch begeleide dood aan (de Canadese versie van euthanasie staat bekend als MAID) en bood aan om de apparatuur te leveren. De minister van Veteranenzaken, Lawrence MacAulay, onthulde later dat ten minste vier andere Canadese militaire veteranen medisch begeleide dood was aangeboden. Hij voegde eraan toe dat een veteranendienstmedewerker was geschorst.

Kathrin Mentler, een 37-jarige studente counseling, ging naar het Vancouver General Hospital voor hulp bij haar slopende gevoelens van depressie en hopeloosheid. De medewerker die haar te woord stond, vertelde haar dat er een tekort aan psychiaters was. "Heb je MAID overwogen?", werd haar gevraagd. De arts die dit bizarre en ongepaste aanbod deed, zei dat een overdosis thuis tot hersenbeschadiging kon leiden, terwijl een door de staat toegediende MAID-dood comfortabeler zou zijn. Een woordvoerder van Vancouver Coastal Health zei dat het ziekenhuis de protocollen had gevolgd.

Een 61-jarige vrouw genaamd Donna Duncan leed aan depressies na een hersenschudding die ze had opgelopen bij een auto-ongeluk. Haar werd door arts de dood aangeboden als alternatief voor behandeling, en zij ging hiermee akkoord. De dochters van mevrouw Duncan, Alicia en Christie, vroegen later om een onderzoek, omdat zij vonden dat hun moeder vanwege haar psychische problemen geen dood had mogen worden aangeboden. Het politieonderzoek leidde niet tot arrestaties.

Alan Nichols, een 61-jarige Canadees, werd in 2019 gedood door een dodelijke injectie. Zijn gezondheidsprobleem was gehoorverlies. Zijn broer zei later dat de heer Nichols 'in feite ter dood was gebracht'. Geen enkel medisch personeel nam contact op met zijn familieleden 'uit respect voor de vertrouwelijkheid van de patiënt'.

Een niet bij naam genoemde veteraan van de Canadese strijdkrachten die aan PTSS leed, kreeg te horen dat hij kon kiezen voor medisch begeleide dood. Familieleden zeiden dat de veteraan zich verraden voelde en dat het aanbod zijn herstel had verstoord.

Roger Foley lijdt aan een degeneratieve hersenaandoening en kreeg zo vaak euthanasie aangeboden dat hij het ziekenhuispersoneel begon op te nemen. In een opname vertelde een ethicus van het ziekenhuis aan Foley dat zijn zorg het ziekenhuis 'meer dan 1500 dollar per dag' kostte en vroeg hij of hij 'interesse had in hulp bij sterven'.

Nadat de 71-jarige Marilyn Leskun na een val uit haar rolstoel was opgenomen in het Abbotsford Regional Hospital, bleef haar man bijna 24 uur per dag bij haar. Ze waren 50 jaar samen geweest. Later vertelde hij dat het medisch personeel hem 'onder druk zette' en 'lastigviel' om zijn vrouw te laten sterven en vervolgens voorstelde om haar te laten euthanaseren. De heer Leskun zei dat het personeel hem gedurende een periode van acht dagen vijf keer had gevraagd om toestemming te geven voor een DNR-verklaring voor zijn vrouw. Hij maakte hiertegen sterk bezwaar, waarop een arts hem vroeg om toestemming te geven voor euthanasie van zijn vrouw. De arts zei: 'Weet u, ik heb een voorschrift voor medisch begeleide zelfdoding geschreven.' De heer Leskun zei 'nee'. Uiteindelijk, uitgeput door wat er gebeurde, stemde de heer Leskun toch in met een DNR-verklaring. De verpleegkundige antwoordde: "Oh, dat is prima. De arts heeft al een DNR-verklaring afgegeven." De arts had de DNR-verklaring tegen de wil van de heer Leskun afgegeven. Mevrouw Leskun stierf kort daarna. De heer Leskun zei dat hij geloofde dat MAID wordt aangeboden "wanneer het systeem vindt dat er te veel kosten en inspanningen mee gemoeid zijn. Ik geloof dat het systeem gemotiveerd is om dit soort mensen naar medisch begeleide sterven te leiden." Hij voegde eraan toe dat het hem leek alsof MAID werd gepromoot als een nobele keuze – 'goed voor de samenleving, voor iedereen, voor jezelf, het is het meest nobele wat je kunt doen'.

[Dr. Coleman: Als u ouder bent dan 50 wil uw regering u dood hebben](#)

Sheila Elson bracht haar dochter naar de spoedeisende hulp van een ziekenhuis in Newfoundland. Zonder dat zij daar om had gevraagd, vertelde de arts mevrouw Elson dat haar 25-jarige dochter, die hersenverlamming en spina bifida heeft, een goede kandidaat was voor euthanasie. Toen het aanbod werd afgewezen, zei de arts dat het egoïstisch zou zijn om het vriendelijke aanbod van de staat om haar dochter te doden niet aan te nemen.

Lisa Pauli was het grootste deel van haar leven anorexia geweest. Haar psychiater verzekerde haar dat wanneer de wetgeving in Canada wordt uitgebreid, zij waarschijnlijk in aanmerking zal komen om door een arts te worden gedood – omdat zij een eetstoornis heeft.

Sophia, die van een arbeidsongeschiktheidsuitkering leefde en geen betaalbare woning had kunnen vinden, maakte een einde aan haar leven op grond van de Canadese wetgeving inzake hulp bij zelfdoding. "De regering ziet mij als vervangbaar afval, een zeurpiet, nutteloos en vervelend", zei ze nadat zij en haar vrienden tevergeefs hadden

gepleit voor betere leefomstandigheden. Een tweede vrouw, Denise, heeft ook een aanvraag ingediend om haar leven te beëindigen omdat ze moeite heeft om rond te komen van haar arbeidsongeschiktheidsuitkering en geen geschikte woning kan vinden. Beide vrouwen konden niet werken en ontvingen 1.169 dollar per maand – ver onder de armoedegrens.

Toen in 2016 de Canadese ‘regeling voor hulp bij zelfdoding’ werd ingevoerd, ontstond de vrees dat kwetsbare groepen het doelwit zouden worden. (Ik vind het nauwelijks te geloven, maar de criteria voor MAID werden herzien nadat het Hooggerechtshof van het land had geoordeeld dat de vorige wet, die mensen met een handicap uitsloot van de regeling voor hulp bij zelfdoding, ongrondwettelijk was. Je kunt er altijd op rekenen dat advocaten en rechters het verkeerde doen, nietwaar?)

Ik zou nog wel even door kunnen gaan. Maar u snapt het wel. Het echt alarmerende is dat 73% van de Canadezen het eens is met de manier waarop ‘dood door een arts’ wordt geregeld. Slechts 16% van de Canadezen is ertegen. Maar liefst 27% van de Canadezen vindt dat MAID moet worden uitgebreid naar mensen die niet ziek zijn, maar wel arm. En 28% van de Canadezen zou ‘dood door een arts’ aanbieden aan daklozen. Slechts 20% zou MAID aan iedereen aanbieden, om welke reden dan ook. Meer dan de helft van de Canadezen zei dat mensen die (om financiële of andere redenen) niet de behandeling konden krijgen die ze nodig hadden, ‘dood door arts’ aangeboden zou moeten worden.

In theorie zou dood door arts alleen aangeboden mogen worden aan mensen met ongeneeslijke problemen. Maar wie weet wat ongeneeslijk is en wat niet? Misschien is er wel een remedie in aantocht. Het probleem van de patiënt kan zonder behandeling verdwijnen (zoals bij veel gezondheidsproblemen het geval is). De diagnose kan verkeerd zijn (zoals diagnoses vaak zijn). De arts is zich er misschien niet van bewust dat er een remedie beschikbaar is. Een beschikbare remedie kan als te duur worden beschouwd.

In maart 2027 zal Canada beginnen met het doden van mensen met een psychische aandoening. En ze zullen ook kinderen doden. Een pressiegroep heeft al een boekje uitgebracht met de titel ‘Children’s Activity Book for Assisted Dying’ (Activiteitenboek voor kinderen voor hulp bij sterven). Meer dan een kwart van de Canadezen wil dat ‘dood door een arts’ wordt aangeboden aan daklozen. Tot op zekere hoogte is dat al het geval.

Eigenlijk is het niet echt nodig om artsen toe te staan depressieve en angstige mensen te doden, omdat ze, zoals u wellicht niet zal verbazen, een manier hebben gevonden om de lastige wet te omzeilen die momenteel geesteszieken beschermt tegen dood door arts.

Artsen gebruiken elke lichamelijke aandoening als excuus om de patiënt in te schrijven voor ‘dood door arts’. Artritis, astma, eczeem, menopauzale problemen – alles is goed. Als het even tegenzit, schrijven ze je waarschijnlijk in voor indigestie of roos.

Zo werkt het.

Een vrouw komt langs bij haar dokter en vertelt hem weer een deel van haar levensverhaal. Haar man heeft geen werk, de wasmachine is kapot en ze heeft moeite om rond te komen.

‘Wat vervelend voor je’, zegt haar dokter slijmerig. ‘Wil je nog wat pillen of wil je liever sterven? We hebben deze week een speciale aanbieding voor door arts veroorzaakte dood.’

‘Oké, dan probeer ik de dood door arts maar eens’, zegt de vrouw, in de veronderstelling dat ze altijd nog terug kan naar de pillen als het niet werkt.

‘Prima’, zegt de dokter. ‘Ik kan je pas in 2027 de dood door arts geven voor je depressie, maar je hebt toch last van je knie?’

‘Ja, dokter. Ik krijg vreselijke pijn als ik in koud weer naar de bus moet rennen.’

‘Dan is het goed,’ zegt haar dokter. ‘We kunnen uw slechte knie gebruiken als uw ticket voor het dood door arts. Komt donderdag u goed uit?’

‘Donderdag is prima.’

‘Geweldig. U hoeft geen koffer of extra kleding mee te nemen en u hoeft niemand te vertellen waar u heen gaat, maar als u een mooie urn heeft die u niet gebruikt, neem die dan mee. We bellen uw man om hem te laten weten wat er is gebeurd. Hij kan u ophalen. In de urn.’

En dat is het vrolijke einde van dit verhaal.

Het zal u waarschijnlijk niet verbazen dat hetzelfde gebeurt in andere landen. In Nederland werd een gezonde 17-jarige met psychische problemen gedood. (Het is overigens vermeldenswaard dat negen op de tien mensen die een zelfmoordpoging doen en falen, blij zijn dat ze gefaald hebben – ze herontdekken hun levensvreugde.) Onderzoekers ontdekten dat veel patiënten die werden gedood autistisch waren of leermoeilijkheden hadden. In België is toestemming van de ouders vereist voor kinderen jonger dan 15 jaar. In Californië wordt druk uitgeoefend om iedereen met dementie te doden.

Hier is een kleine uitdaging voor Kim Leadbeater MP, de Britse politicus die het Britse wetsvoorstel voor euthanasie door artsen heeft gesteund.

Ik wed om 10.000 pond dat binnen vijf jaar (tegen het einde van 2030) uw wetsvoorstel (als het door het Lagerhuis en het Hogerhuis is aangenomen) zal zijn gewijzigd en dat uw regeling voor ‘dood door arts’ voor meer mensen beschikbaar zal zijn dan in uw oorspronkelijke wetsvoorstel was beloofd.

Het is een redelijke gok dat geesteszieken, ouderen en gehandicapten zullen worden gedood. En de armen en de allerjongsten.

Dat is overal elders gebeurd. Waarom zou Groot-Brittannië anders zijn?

Net als politici, makelaars en vaccinverkopers liegen de mensen die voorstander zijn van euthanasie altijd over wat ze aanbieden.

Het is bijvoorbeeld een handige mythe (handig voor de voorstanders van euthanasie) dat door een arts begeleide zelfdoding (ook bekend als euthanasie) pijnloos en waardig is.

O jee, dat is een flinke leugen. Het is vergelijkbaar met 'dit doet helemaal geen pijn', 'als je hier komt wonen, zul je merken dat de burens heel aardig zijn' en 'deze belastingverhogingen zijn in uw voordeel'.

Er is voldoende bewijs dat aantonen dat dood door arts noch pijnloos, noch waardig is. Euthanasie biedt niet de pijnloze, vredige dood die voorstanders beweren dat het is. Het probleem is dat er, afgezien van het neerschieten met Dirty Harry's Magnum, geen perfecte manier is voor de overheid om mensen te doden.

[Dr. Coleman: Wat doet de covid prik met de hersenen?](#)

Er zijn geen gestandaardiseerde methoden voor euthanasie en als gevolg daarvan zijn er vaak gevallen van langdurige en pijnlijke sterfgevallen. Er lijkt een hoge incidentie te zijn van braken, ontwaken uit coma en verlenging van het stervensproces (bij sommige personen duurt het tot zeven dagen voordat ze overlijden). Het mengen van medicijnen heeft geleid tot traumatische sterfgevallen.

Er bestaat veel onduidelijkheid over wat er moet gebeuren als een eerste poging tot euthanasie mislukt. Moet de patiënt worden verteld dat hij of zij een tweede keer toestemming moet geven? Of een derde keer? Wat moet er gebeuren als een patiënt halfbewusteloos is en niet is overleden? Moet hij dan in leven worden gehouden?

Uit een in Nederland uitgevoerd onderzoek bleek dat in 21 van de 114 gevallen de patiënt niet zo snel stierf als verwacht of weer bij bewustzijn kwam en de arts hem voor de tweede keer moest 'doden'.

Wat gebeurt er als de arts of verpleegkundige die de euthanasie uitvoert het gebouw heeft verlaten – wat waarschijnlijk is als het overlijden meerdere dagen duurt?

Wat gebeurt er als een arts of verpleegkundige geen infuus in een ader kan aanbrengen? (Dit komt vaak voor bij oudere patiënten, wier aderen kwetsbaar of beschadigd kunnen zijn.)

Dezelfde medicijnen die worden gebruikt om ter dood veroordeelde gevangenen te doden, worden soms ook gebruikt om patiënten te doden die toestemming hebben gegeven voor euthanasie. Er zijn echter aanwijzingen dat het doden van gevangenen niet altijd soepel verloopt en langer kan duren dan verwacht. (Dodelijke injecties werden geïntroduceerd als een humanere methode dan de gaskamer of de elektrische stoel. Er zijn echter geen aanwijzingen dat dit ook zo is.)

Een van de medicijnen die worden gebruikt bij het geautoriseerde doden van patiënten is propofol, dat bij normale dosering kan prikken wanneer het door een ader stroomt. Niemand weet welk effect het heeft wanneer het in grote doses wordt toegediend bij euthanasie. Deskundigen vrezen dat euthanasie kan aanvoelen als verdrinking. Als er verlammeende medicijnen worden gebruikt, lijkt de patiënt kalm, vredig en rustig, maar dat zegt niets over wat de patiënt ervaart.

Wanneer dodelijke medicijnen oraal worden toegediend, kan het overlijden tot tien uur duren. Als er geen arts of verpleegkundige beschikbaar is met een infuusset, kan het leed voor patiënten en familieleden aanzienlijk zijn.

Er worden geen monitoren gebruikt wanneer een patiënt wordt gedood. Dit betekent dat er geen bewijs is van wat er gebeurt en dat het overlijden alleen kan worden vastgesteld door een arts of verpleegkundige die de polsslag voelt. Er worden geen pogingen ondernomen om de hersen- of hartreactie te monitoren.

Uit autopsies op geëxecuteerde Amerikaanse gevangenen blijkt dat er vocht in de longen is opgehoopt. Dit is zeer schokkend, omdat de patiënt in feite verdrinkt in zijn eigen afscheidingen.

Deskundigen vrezen dat patiënten die worden gedood ondraaglijke fysieke of psychische pijn lijden.

In België hoorden de familieleden van een 36-jarige vrouw geschreeuw toen zij zogenaamd werd geëuthanaseerd. Uit een autopsie bleek dat de vrouw met een kussen was verstikt nadat de medicijnen haar niet hadden gedood.

Een bejaarde, demente vrouw in België werd geëuthanaseerd nadat haar familie had besloten dat zij moest worden gedood. Omdat werd beweerd dat de vrouw niet begreep wat er gebeurde, deed de arts haar kalmeringsmiddelen in haar koffie – terwijl ze met haar familie zat te praten. Vervolgens gaf de arts haar nog een kalmeringsmiddel via een injectie. De vrouw stond toen op. Familieleden hielden haar vast terwijl de arts haar een injectie gaf en haar doodde. Later verklaarden de rechters in de rechtbank dat ‘gezien de ernstige dementie van de patiënte, de arts haar wens tot euthanasie niet hoefde te verifiëren’. ‘(Ik vind het moeilijk te begrijpen hoe deze dood als euthanasie kan worden omschreven.)

Een schot zou sneller en waarschijnlijk minder pijnlijk zijn dan medicijnen. Waarom onderschrijven voorstanders van euthanasie niet het idee dat artsen patiënten gewoon moeten neerschieten? Patiënten zouden, net als verpleegster Edith Cavell, op een stoel kunnen worden gezet en in een rommelige binnenplaats kunnen worden neergeschoten. Dat zou sneller en zekerder zijn dan elke andere manier om iemand te doden. Een vuurpeloton zou kunnen bestaan uit artsen en verpleegkundigen – uiteraard tegen een speciale vergoeding voor deze gelegenheid.

In meer dan de helft van de gevallen waarin personen in Oregon, VS, aan euthanasie werden onderworpen, is er geen verslag van of er al dan niet complicaties waren.

Complicaties die tijdens euthanasie zijn geregistreerd, zijn onder meer: moeite met het vinden van een ader, spasmen, spiertrekkingen, misselijkheid, braken, tachycardie, zweten, hijgen. Eén geval van euthanasie mislukte omdat de arts het verkeerde medicijn had voorgeschreven. Een andere poging werd uitgesteld toen de arts weg moest om een tweede partij dodelijke medicijnen te halen.

Het innemen van dodelijke medicijnen via de mond kan traumatisch zijn. Het is niet ongebruikelijk dat patiënten vele uren nodig hebben om te sterven. Eén patiënt had 104 uur nodig om te sterven. Eén patiënt raakte 25 minuten na het innemen van dodelijke medicatie bewusteloos, maar werd 65 uur later weer wakker en kwam weer bij bewustzijn.

Uit een rapport bleek dat dodelijke injecties in de overgrote meerderheid van de gevallen ernstige pijn en ernstige ademnood veroorzaakten, gepaard gaande met gevoelens van verdrinking, verstikking, paniek en angst. Het is medisch vrijwel zeker dat de meeste, zo niet alle gevangenen ondraaglijk lijden zullen ondergaan, waaronder gevoelens van verdrinking en verstikking door pentobarbital. Een onderzoek van meer dan 200 autopsierapporten na executies in negen Amerikaanse staten toonde aan dat er sprake was van longoedeem in de longen (wat waarschijnlijk een gevoel van verdrinking of verstikking veroorzaakt)

Midazolam, dat bij executies wordt gebruikt, heeft tekenen van pijn veroorzaakt, waaronder hijgen, stikken en hoesten, waarbij patiënten tegen hun fixatiebanden aan beukten.

Er zijn aanwijzingen dat sommige mensen die voor hulp bij zelfdoding kiezen, hun dodelijke dosis medicijnen uitbraken voordat deze kan worden opgenomen.

U moet geen moment geloven in de schandalige pogingen van de voorstanders van het wetsvoorstel om het morele hoogstandpunt in te nemen. Geen enkel parlement keurt wetsvoorstellen goed om mensen te helpen. Politici hebben opzettelijk ons voedsel, onze gezondheidszorg, ons water, onze steden, onze dorpen, ons platteland en onze reputatie vernietigd. En dit parlement en dit wetsvoorstel zijn niet anders. Iedereen die denkt dat het wetsvoorstel van Leadbeater is gepromoot en aangenomen om mensen te helpen, is jammerlijk, bijna crimineel, misleid.

Hoeveel van de psychopathische parlementsleden die hebben gestemd om de zwakken, de zachtaardigen, de eenzamen en de depressieven te doden, hebben dat gedaan omdat ze een promotie in de partij of een mooie baan bij de overheid in het vooruitzicht kregen? Hoeveel van de psychopathische parlementsleden die voor dit wetsvoorstel hebben gestemd, wisten eigenlijk waarvoor ze stemden?

Er was weinig of geen publiek debat over deze kwestie. Net zoals er geen debat is geweest over covid, over vaccins of over de opwarming van de aarde. Sommigen van degenen die het wetsvoorstel van Leadbeater 'verkochten', beweerden ten onrechte dat euthanasie (in al zijn vormen) altijd snel en pijnloos is. Dat is het niet. Het is geen daad van vriendelijkheid.

De staatsambtenaren die een behoorlijk debat over belangrijke kwesties weigeren toe te staan, werken voor de samenzweerders wier bestaan wordt ontkend als niets meer dan nachtmerries die zijn gecreëerd door zogenaamde complottheoretici.

Binnen een paar jaar nadat het wetsvoorstel van Leadbeater wet is geworden, zullen de clausules die erin zijn opgenomen om onschuldigen, naïevelingen en ongelukkigen te beschermen, worden geschrapt.

Dat is wat er altijd gebeurt. Kijk maar naar Canada als u me niet gelooft. Dit is een eugenetica-programma.

Het Britse wetsvoorstel voor euthanasie is aangenomen om de ontvolking te bevorderen. Overal ter wereld worden wetsvoorstellen voor euthanasie gepromoot om de zwakken en kwetsbaren te helpen doden. Tegelijkertijd sluiten overal hospices hun deuren. Het is veel goedkoper om de zwakken en de mensen die de samenzweerders 'nutteloze eters' noemen, af te slachten. Een land kan miljarden besparen door zieken, armen en zwakken te doden. En natuurlijk levert het doden van ouderen ook miljarden op, omdat er dan geen pensioenen hoeven te worden betaald. Tijdens de covid-fraude van 2020 pochte de Britse regering dat het doden van duizenden gepensioneerden miljarden ponden had bespaard.

[Dr. Vernon Coleman - "Mondkapjesdragers zijn lafbekken voor de grillen van de klinisch gestoorden"](#)

Als u denkt dat ik overdrijf over wat er gebeurt, denk dan eens aan het Liverpool Care Pathway. Dat is verboden, maar wordt nog steeds gebruikt. Ouderen krijgen geen eten en drinken meer als artsen en verpleegkundigen besluiten hen te doden. Sterven van dorst en honger is pijnlijk. Maar dat is wat er elk jaar met duizenden ouderen gebeurt. Degenen die huilen en niet snel genoeg sterven, worden gedood met een dodelijke injectie van midazolam en morfine – populair geworden tijdens de covid-lockdowns, toen artsen en verpleegkundigen te horen kregen dat het open seizoen was om ouderen te doden. Niemand is gearresteerd voor de moorden tijdens de lockdown, maar duizenden artsen en verpleegkundigen hadden gearresteerd, aangeklaagd en gevangengezet moeten worden.

Kijk eens hoe de 'Do Not Resuscitate'-verklaringen zich hebben verspreid.

DNR-verklaringen werden ingevoerd om ervoor te zorgen dat mensen die bijna dood waren, vredig konden sterven. Maar tegenwoordig worden DNR-verklaringen geplakt op de medische dossiers van jonge mensen die een operatie nodig hebben of die op een of andere manier geestelijk ziek zijn. Kijk het maar na als je me niet gelooft.

En natuurlijk heeft de Verenigde Naties de regels gewijzigd om de massale moord op 70-plussers toe te staan.

Ouderen doen er in onze samenleving niet zo toe. Als je een uniform draagt, kun je vrijwel doen wat je wilt met hen. Als je gewoon een misdadiger bent, krijg je misschien zes maanden gevangenisstraf als je er een vermoordt.

En nu hebben parlementsleden het jachtseizoen geopend op niet alleen ouderen, maar ook zieken, gehandicapten, depressieve mensen, armen en werklozen.

De campagne tegen zieken en kwetsbaren is wereldwijd. In Amerika zijn er nieuwe regels die artsen van Veteranenzaken toestaan om Democraten en ongehuwde veteranen te weigeren. (Kijk het maar na als je het ongeloofwaardig vindt.)

De meeste artsen keuren wetsvoorstellen zoals datgene dat de parlementsleden zojuist hebben aangenomen af. Zij vinden het gewoonweg verkeerd om politici en rechtbanken zich met de geneeskunde te laten bemoeien. Kijk maar eens naar de puinhoop die politici en rechters van alles maken.

Maar een parlement dat grotendeels bestaat uit oplichters, dieven en leugenaars heeft overweldigend bewijs genegeerd en wetgeving aangenomen die de staat het recht geeft om te doden. (Er zitten meestal wel parlementsleden in de gevangenis of in afwachting van hun proces.)

Vergeet niet dat Adolf Hitler een euthanasieprogramma had. Hij heeft het stopgezet en opgegeven omdat hij het verkeerd vond. Het is een eyeopener om te weten dat Britse parlementsleden lagere morele waarden hebben dan de nazipartij.

Alle landen die momenteel euthanasiewetten hebben (en laten we alsjeblieft niet doen alsof dit geen euthanasie is – het is duidelijk gewoon dat) hebben dezelfde problemen. Goede artsen willen niet betrokken zijn bij regelingen voor door artsen veroorzaakte sterfte. Er is nooit enige vereiste dat de arts of technicus die de moord pleegt, enige expertise moet hebben. Hoeveel krijgen artsen betaald om mensen te doden die ze niet kennen? Hoeveel artsen zullen de moord plegen voor het geld? Hebben de artsen daarna therapie nodig? Of zal de NHS gewoon psychopaten inhuren om de moord te plegen? Het is gebruikelijk dat de arts die is aangewezen om de moord te plegen, de tweede arts mag kiezen. En als de tweede arts het niet eens is met wat er gebeurt, kan de eerste arts zijn aangestelde ‘assistent’ ontslaan en iemand anders kiezen. De vraag naar euthanasie zal toenemen naarmate de medische zorg verslechtert en de wachtlijsten langer worden – twee dingen die zich zeer snel voltrekken. Miljoenen patiënten in het Verenigd Koninkrijk zullen sterven voordat ze de behandeling krijgen die ze nodig hebben. Wordt dit opzettelijk gedaan om hen te dwingen voor euthanasie te kiezen? Miljoenen mensen worden verteerd door angst en voelen zich hopeloos over de toekomst. Is hen gewoon doden de juiste oplossing? Misschien moeten we het probleem bij de bron aanpakken door euthanasie uitsluitend aan te bieden aan samenzweerdere, politici en mainstream propagandisten. De arts die wordt betaald om de moord te plegen, is niet verplicht om met de huisarts of specialist van het slachtoffer te praten. Wat nog verbazingwekkender is, is dat de moordende arts volgens mij niet verplicht is om met de familie of partners van het slachtoffer te praten of hen zelfs maar op de hoogte te stellen. Familieleden komen er

pas achter dat hun geliefde door de staat is vermoord. 'Mijn zoon is vandaag niet thuisgekomen van school.' 'O, nee, hij komt niet meer thuis. Hij heeft zich aangemeld voor het euthanasieprogramma van de school en dus heeft de conciërge van de school hem na de aardrijkskundeles vermoord. Hij was behoorlijk van streek omdat Elspeth Windjammer niet met hem uit wilde gaan en hij een 5 had gehaald voor zijn examen mediastudies. Je kunt zijn lichaam ophalen in het mortuarium van de school.' 'Waarom heeft niemand mij dit verteld?' 'Oh, volgens de officiële vertrouwelijkheidsregels mogen we ouders niet vertellen wanneer hun kinderen voor euthanasie kiezen.' Velen zullen sterven omdat ze het gevoel hebben dat ze een 'last' zijn.

Wetsvoorstellen voor dood door arts zijn schaamteloos grove, ontvolkingswetgeving die is ontworpen om de krankzinnige samenzweerders tevreden te stellen die geloven dat er te veel mensen leven – en dat de wereldbevolking moet worden teruggebracht tot 500 miljoen. Ik kan u één ding beloven: als u niet helpt om deze kwaadaardige wet tegen te houden, zult u spijt krijgen van uw passiviteit. Als ze u of een dierbare naar de Leadbeater Death Room slepen, zullen uw laatste woorden zijn: 'Ik had mijn mond open moeten doen toen ik de kans had.'

En er is nog een andere reden waarom de gevestigde orde zo enthousiast is over euthanasie: het levert een groot aantal organen op voor gebruik. Als mensen op natuurlijke wijze sterven, zullen hun organen achteruitgaan en gaan rotten, maar als ze op het juiste moment worden geselecteerd, kunnen hun organen in goede staat worden geoogst – wanneer ze nodig zijn. Orgaandonatie begon als optioneel en vrijwillig, maar is nu de standaard geworden, waarbij burgers zich moeten afmelden om hun organen af te staan – mogelijk terwijl ze die nog graag zouden willen gebruiken.

Het is niet zonder ironie dat patiënten die worden aangemoedigd om te sterven, zelf gered zouden kunnen worden als ze belangrijk genoeg zouden worden geacht om als orgaanontvangers in plaats van als orgaandonoren te worden behandeld.

Artsen is verteld om orgaandonatie voor te stellen als, zo niet een stimulans, dan toch een soort 'troost' voor het verlies van het eigen leven.

Aangezien orgaantransplantaties extreem duur zijn en de gezondheidszorg bezuinigt, is het onvermijdelijk dat de organen van patiënten die door de staat zijn vermoord, worden gereserveerd voor politici, hoge ambtenaren en miljardairs.

Oh, en nog iets: organen kunnen alleen worden verwijderd en gebruikt voor transplantatie als de donor nog in leven is. Je kunt geen organen verwijderen van iemand die is omgekomen bij een auto-ongeluk. Maar je kunt zoveel organen nemen als je kunt dragen van een slachtoffer van euthanasie.

En de gekte is niet te overtreffen. Ik heb gehoord dat mensen in Duitsland zich niet mogen aanmelden voor 'Death by Doctor' (dood door arts) tenzij ze volledig zijn ingeënt tegen covid. (Eigenlijk is iedereen die volledig is ingeënt tegen covid duidelijk gek en daarom een ongeschikte kandidaat voor euthanasie.)

Uit Schotland komt het nieuws dat er plannen zijn om de wet op euthanasie aan te passen, zodat iedereen die iemand probeert te overtuigen om niet te sterven, als crimineel wordt beschouwd. Alleen al het proberen te beïnvloeden van iemand die euthanasie overweegt, wordt een strafbaar feit. Ik vraag me af welke aardige, vriendelijke persoon dat heeft bedacht.

De hele wereldwijde euthanasiebeweging is crimineel en meer dan krankzinnig. En de honderden mensen die dit promoten, zijn meer dan kwaadaardig.

Vind je het belangrijk dat er nog onafhankelijke berichtgeving bestaat die niet wordt gestuurd door grote belangen? Met jouw steun kunnen we blijven schrijven en onderzoeken. Klik hieronder en draag bij aan het voortbestaan van Frontnieuws.

Copyright © 2025 vertaling door Frontnieuws. Toestemming tot gehele of gedeeltelijke herdruk wordt graag verleend, mits volledige creditering en een directe link worden gegeven.

[Volg Frontnieuws op X](#) [Volg Frontnieuws op Telegram](#)

Lees meer over:
